

Arthur Rimbaud – Opilý koráb

Jean Arthur Rimbaud (1854-1891)

J.A. Rimbaud žil v době dekadentní literatury, což jsou pocity umělců, kteří byly znechuceni společností a tak od ní utíkají a vytvářejí si vlastní svět. Dekadentní postoj se projevuje zejména pesimistickými náladami, pocity bezmoci, erotickou přesyceností, vírou ale také zaobírání se sám sebe. Díky těmto je projevům je jasné, že k životu dekadentů patří bohémství (nevázaný život bez morálních zábran), satanismus, navázaný sex, alkohol a tuláctví. Navíc Rimbaud sám patří mezi tzv. „prokleté básníky“ což byly francouzští básníci právě dekadentního ražení, na než měl velký dopad jeden z nich, a to Paul Verlaine.

Dílo: Opilý koráb

- Je to básníková nejznámější básnická skladba.
- Básník se zde přirovnává ke korábu.
- Loď na rozbouřeném moři je samotný autor, který pluje mezi životem a smrtí.
- Navíc originalita není v námětu, ale ve způsobu zpracování, který znamenal změnu představy o úloze poezie.
- Rimbaud měl bohatou fantazii díky volně plujícímu korábu na moři.
- Díky této představě můžeme pohlížet na básníkův vnitřní svět.
- Básník se převtěluje do korábu a pomocí děje vyjadřuje touhu po dětství, snech a domově.
- Odpor k měšťácké společnosti a šokující otevřenost ho dovedly k nenávisti všech hodnot.
- Ovlivnil moderní francouzskou poezii, zejména symbolisty a surrealisty.

Báseň Opilý koráb nemá děj, autor v této básni zobrazuje symbolicky svůj život.

- Rimbaud sám je koráb, který se protlouká životem (Mne zabloudilo loď, svrženou za vichřice S18Ř1).
- Svůj život popisuje jako úplně ztracený, že už mu nemá ani kdo pomoci (mne nezachráni už záchranná plachetnice S18Ř3).
- V další části básně, chce už všechno vzdát a v jiné zas přemýšlí o myšlenkách o své rodné zemi (já náhle zatoužil jsem podívat se domů/ na starou Evropu a lodní rusalky S21Ř3), doumá o krásném bezstarostném dětství když ještě není korábem, ale lodičkou z papíru (jsem v duchu hošíkem a dřepě s nimi pouštím / lodičku z papíru, křehkou jako motýlek S24Ř3).

Hlavní téma:

- Vyplívá z „děje“.
- Rimbaud se právě jako opilý koráb nechá unášet po moři plném jeho fantaziemi, už nechal kormidla a pluje neznámo kam, touží po dobrodružství a napětí, avšak nakonec se uklidní a touží se vrátit zpět do Evropy.
- Čím je ale starší tím více je cítit jeho nechuť k životu a touží po smrti.
- Hlavní motiv je podle mého zachytit podstatu symbolismu, což se mě osobně nepovedlo, možná kdybych to přečetl vícekrát.
- Je to dílo o básníkově životě a šlo mu o to, aby čtenář měl pocit o zamyšlení se o životě, jak to právě dělá sám Rimbaud.

/úryvek/ – Mne, zabloudilou lod'...S18-S22

Literární druh knížky je lyrika. Lyrika je druh poezie, která dává najevo básnickovy pocity, nálady a úvahy. Jelikož je většinou psána první osobou, tak je to i zde v Rimbaudově Opilém korábu.

Lyrika nezachycuje časový postup událostí, většinou neobsahuje děj, ale může obsahovat některé epické prvky, jako jsou náznak děje, postava a prostředí(moře).

Kompozice & jazykové prostředky:

- V Opilém korábu je použitý rým střídavý (ab ab)-(Mne zabloudilo loď, svrženou za vichřice / do vzduchu bez ptactva za gigantický plot / mne nezachrání už záchranná plachetnice, /můj trup je opilý přívaly slaných vodS18Ř1).
- Je tvořen jambickými stopami (Jamb je stopa, ve které se střídá přízvučná a nepřízvučná slabika)
- Je napsán spisovným jazykem, s mnoha různými přívlastky.
- V básni se objevuje mnoho básnických prostředků: přímá, nepřímá pojmenování.
- Je to symbolistická báseň, a proto jsou v ní metafory a metonymie.
- Z přímých pojmenování je tady epiteton (poseté žhavými půlměsíci, hvězdná souostroví srdcervoucích jiterS21Ř1), dále náznak přirovnání(jsem láskou rozladěn jak struny starých citerS23Ř3)
- Z nepřímých pojmenování použil Rimbaud spoustu metonymií (můj trup je opilý přívaly slaných vod S18Ř4)pak také použil personifikaci(já, koráb z mlhovin, já fantastické zvířeS19Ř1),
- Hyperbola (do vzduchu bez ptactva za gigantický plotS18Ř3)
- Řečnická otázka (Zdalipak v noci spí pod jejich mdlými krovky/ohnivý letouni, jimž patří budoucnost?S22Ř3)

V dalších básních této knihy se Rimbaud zaměřuje na ženy, alkohol a zábavu.

Jednou z těchto děl je také *Mé malé milenky*:

- Píše zde o svých milenkách, které měl
- Také je zde popisuje, i když sám nakonec říká, že lásku v nich prolomit nejde a že nakonec zemřou osamoceny.

Dále píše o Paříži v době Pařížské komuny (období od března do května 1871)

- Zachycuje Paříž zničenou po bitvě.
- Název básně je Pařížská orgie čili Paříž se opět zalidňuje.
- Sám básník neměl v oblibě války, o každé píše hrubým tónem
- V básni Ošálené srdce píše jak mu ničí tzv. vojenské třesky plesky život a ptá se, co bude po nich.

Další díla autora:**a) *Projekt komunistické ústavy (1871)*****b) *Sezóna v pekle (1873)***

- Někdy též Pobyť v pekle
- Básně v próze
- Tato sbírka je označována jako vrchol jeho tvorby.

c) *Relikvier (1891)*

